

Reactie op voorgenomen wetswijziging Jeugdwet 'wet verbetering beschikbaarheid zorg voor jeugdigen'

De samenwerking in regio Westfriesland

De jeugdregio Westfriesland bestaat uit de gemeenten Drechterland, Enkhuizen, Hoorn, Koggenland, Medemblik, Opmeer, Stede Broec.

Al vanaf de overgang van de jeugdhulp naar de gemeenten werken deze gemeenten regionaal intensief samen. Deze samenwerking vindt op alle niveaus plaats: beleid, kwaliteit, uitvoering (lokale teams), management en bestuur. De lokale teams zijn wel per gemeente verschillend georganiseerd, deze sluiten aan bij de couleur locale van de gemeente. De werkwijze binnen de uitvoering is regionaal op elkaar afgestemd.

Elke gemeenteraad heeft het regionaal beleidskader "Zorg voor de Jeugd 2014-2018" vastgesteld. Dit beleidskader wordt momenteel geactualiseerd waarbij wordt geanticipeerd op de onderdelen van de verplichte regiovisie. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de ondersteuning van het Ondersteuningsteam Zorg voor Jeugd.

De inkoop en het contractmanagement van jeugdhulp en Wmo-zorg vinden al jaren regionaal plaats. Vanaf 1-1-20 is de inkoop resultaat gericht en wordt uniform in alle zeven gemeenten uitgevoerd. Dit om de administratieve lasten voor de zorgaanbieders zoveel als mogelijk te beperken. Om maatwerk te kunnen realiseren kunnen de gemeenten ook zelfstandig jeugdhulp inkopen waarbij de regionale inkoopafspraken worden gevolgd teneinde de uniformiteit te behouden.

Ook bovenregionaal wordt er al jaren samengewerkt met de regio's Kop van Noord-Holland en Alkmaar op het gebied van de specialistische jeugdhulp. De 18 gemeenten hebben samen met de zorgaanbieders een transformatie-agenda en uitvoeringsagenda Specialistische jeugdhulp NHN opgesteld om de specialistische jeugdhulp te behouden en te transformeren. Deze agenda's zijn in alle 18 gemeenten door de gemeenteraden

vastgesteld. De doelstellingen van deze agenda's komen overeen met de actielijnen van het landelijke programma "Zorg voor de Jeugd". Deze bovenregionale samenwerking heeft o.a. geleid tot een gezamenlijke inkoop en contractmanagement van JeugdzorgPlus, de integrale crisisdienst en Veilig Thuis.

Door de regionale en bovenregionale inkoop en contractmanagement komen wij tegemoet aan de behoefte van de zorgaanbieders aan eenduidigheid en uniformiteit waardoor de administratieve lasten voor de zorgaanbieders worden verminderd.

Reactie op de aanpassingen van de Jeugdwet

Doel van de aanpassing van de Jeugdwet is de randvoorwaarden te verbeteren opdat de nodige zorg voor

jeugdigen altijd tijdig beschikbaar is. Het gaat voornamelijk om:

1. het versterken van opdrachtgeverschap van gemeenten door regionale samenwerking;
2. versterken van de toegang tot jeugdhulp;
3. versterken van het opdrachtnemerschap en goed bestuur van aanbieders;
4. het versterken van inzicht in en toezicht op zorg voor jeugdigen.

Oplossingen voor de grote knelpunten in de uitvoering van het jeugdstelsel, waarvan als meest urgente het gebrek aan passende jeugdhulpvoorzieningen, worden met dit wetsvoorstel beoogd te vinden.

Met de doelstellingen zijn wij het eens, echter vragen wij ons sterk af of deze wetswijziging voor de gewenste oplossingen gaat zorgen.

*1. Gemeenten verstevigen hun opdrachtgeverschap door regionale samenwerking
Er is een noodzaak om tot duurzame, niet-vrijblijvende samenwerking te komen tussen gemeenten met het oog op borging van (zorg)functies, vermindering van bureaucratie en de nodige transformatie 'naar zo thuis mogelijk' van het zorglandschap. Met dit wetsvoorstel wordt vastgelegd dat gemeenten binnen de jeugdregio's een samenwerkingsverband (Jeugdregio) oprichten voor de organisatie van specialistische zorg voor jeugdigen.*

In onze regio wordt al jaren intensief samengewerkt, zowel binnen de eigen regio als met de jeugdregio Kop van Noord-Holland en Alkmaar. Ook geven we regionaal uitvoering aan het regionale transformatieplan. Deze samenwerking is zonder een wettelijke verplichting

tot stand gekomen en functioneert goed. Voor de jeugdhulp wordt gebruik gemaakt van de centrumgemeente-constructie en voor de regionale inkoop wordt gewerkt met een dienstverleningsovereenkomst.

De gemeenten zijn verantwoordelijk voor de jeugdhulp. Wij staan er achter dat de terreinen/jeugdhulpvormen waarop regionale en bovenregionale samenwerking noodzakelijk is in de wet worden opgenomen (de wat-vraag) en dat daarbij de schaalgrootte wordt aangegeven. Zeer specialistisch jeugdhulp die dicht tegen de Wet langdurige zorg (Wlz) aan zit, kan in de wetwijziging ook direct vanuit de Jeugdwet naar de Wlz verschoven kunnen worden (Terug naar rijksniveau) Dit scheidt duidelijkheid.

De Westfriese gemeenten hanteren het uitgangspunt: lokaal wat kan, (boven)regionaal waar dat beter is. Voor verschillende vormen van jeugdhulp is immers een verschillend grootte van het voedingsgebied nodig. De (boven)regionale samenwerking heeft dan als doel om benodigde voorzieningen in stand te houden, maar niet om bepaalde aanbieders in stand te houden.

Bij het wettelijk vastleggen van de samenwerkingsonderwerpen kunnen voorwaarden en minimale eisen worden opgenomen die op de samenwerking van toepassing zijn. Op deze manier kan het Rijk ook sturend zijn en is er een stok achter de deur om snelheid in het proces van de samenwerking te krijgen. Dit is in onze ogen voldoende!

Wij zijn van mening dat de wijze waarop de gemeenten vorm geven aan de samenwerking tot de autonomie van de gemeenten zou moeten blijven behoren (de hoe-vraag)! Geen verplichte samenwerking op basis van de Wet Gemeenschappelijke Regeling. Het is aan de regio's om aan de wijze van samenwerking uitvoering te geven. De gemeenten dragen tenslotte de verantwoordelijkheid voor de jeugdhulp.

De praktijk in de regio Westfriesland laat zien dat onze regio, samen met de regio's Kop van Noord-Holland prima in staat is om zelf vorm te geven aan de wijze waarop we samenwerken. Geef gemeente eerst de ruimte om de samenwerking zelf te organiseren. Mocht dit na een periode van bijv. één jaar door regio's onvoldoende of niet worden opgepakt dan kan altijd nog het escalatiemodel worden toegepast.

U wilt de regionale samenwerking versterken door middel van deze wetwijziging. Wij zijn van mening dat daar het probleem niet zit in onze regio. Daarom geven we in de reactie aan waarmee u ons wèl zou kunnen helpen met betrekking tot dit thema:

- Het behouden van vrijheid en de ruimte om het op eigen wijze te organiseren. In uw wetsvoorstel is het onduidelijk of de indeling van de huidige regio's (op termijn) gewijzigd gaan worden en indien dit het geval is hoe dit er dan uit gaat zien. Wij willen als bestuur dicht bij de praktijk blijven (doen wat nodig is!) en samen met zorgpartners oplossingen zoeken die dicht bij de lokale wijkteams (en tevens toegang) werken. We willen zowel lokaal als regionaal slagkracht en flexibiliteit bewaren. Ook willen we de ruimte behouden om zelf de jeugdregio te kiezen waarmee de samenwerking wordt gezocht, samenwerking op basis van gelijke beleidsvisies en/of gezamenlijke doelgroepen. Kortom we willen ruimte om voor vraagstukken oplossingen te organiseren, op de schaal die daarvoor het meest passend is.

- Een verdergaande verplichting tot samenwerking op basis van de Wet gemeenschappelijke regeling (Wgr) zien wij niet als oplossing om de samenwerking nog verder te verstevigen.
Een gemeenschappelijke regeling leidt naar onze mening tot inperking van de gemeentelijke autonomie en tot een bestuur op afstand. De gemeenteraden krijgen minder grip en inzicht in wat er allemaal speelt in het jeugddomein Ook leidt dit tot meer bureaucratie en gaat ten koste van de flexibiliteit.
Door de toename van het aantal lagen komen er meer overleggen, is er meer tijd voor afstemmingen, ontstaat er meer administratie en is er meer personele inzet nodig. Het gevolg voor de gemeenten is een lastenverzwaring en een toename van de administratieve lasten. Dit terwijl de gemeenten gevraagd worden de administratieve lasten voor de zorgaanbieders zoveel als mogelijk te beperken zodat de financiële middelen zoveel als mogelijk voor de zorg kan worden ingezet. Ook gemeenten willen de middelen maximaal in kunnen zetten voor de uitvoering in de lokale teams en om lokaal maatwerk te kunnen leveren.

Laat de keuze voor de wijze van regionale samenwerking dus vrij voor gemeenten en leg deze niet verplicht op als GR in de jeugdwet. Wij zien het verplicht aangaan van een gemeenschappelijke regeling niet als een meerwaarde of verzekering van het beter samenwerken. Goed samenwerken kan ook zonder een

gemeenschappelijke regeling een succes zijn, mits je gezamenlijk goede afspraken maakt en elkaar vindt in de visie. Dit laat onze praktijk duidelijk zien.

Wij herkennen ons dan ook niet in uw beschrijving in de Memorie van Toelichting. In een goede netwerksamenwerking met heldere afspraken en duidelijke kaders kunnen we sneller, meer en betere resultaten bereiken dan onder een zwaar opgetuigde 'verplichte' GR.

- Wij onderschrijven de resolutie Norm voor Opdrachtgeverschap (NvO) van het VNG die bij meerderheid door de algemene ledenvergadering van de VNG is vastgesteld. Wat ons betreft kan worden volstaan met de uitvoering van de NvO, tenzij een regiovisie een instrument wordt waarmee we meer af kunnen dwingen. Het opstellen van een regiovisie aanvullend op lokaal beleid wordt door ons ondersteund. Daarbij is van belang dat ook de regiovisie bovenregionaal met de samenwerkende regio's wordt afgestemd zodat van daaruit er ook een bovenregionaal beeld ligt. Resultaten van de uitvoering van de Norm borgen in wetgeving kan nodig zijn, maar dan zullen we wel eerst de resultaten moeten hebben. Dus wijziging komt voor nu te snel. Zeker als u de norm na 1 jaar eerst wilt evalueren en dan de wet daar wellicht weer op zult aanpassen.

- Het opstellen van een regiovisie aanvullend op lokaal beleid wordt door ons wél ondersteund, als het een instrument wordt waarmee we meer 'af kunnen dwingen' bij tweedelijns zorgaanbieders en externe verwijzers. Wij ervaren momenteel dat de tweedelijns zorg nog vaak traditioneel denkt en dat andere uitvoeringsvarianten moeilijk bespreekbaar zijn. Kan een regiovisie ons helpen de tweede lijn te helpen transformeren? Daar waar de tweedelijns onze visie wel onderschrijft, signaleren we dat ze moeite hebben te transformeren. Begrijpelijk ook. We vragen instellingen om een deel van hun bedrijfsvoering om te buigen, bijvoorbeeld door behandelaars lokaal in of nabij de lokale teams actief te laten zijn en niet alleen binnen hun eigen organisatie. We vragen ze ook om flexibel te zijn in op- en afschalen van zorg: lokaal en dichtbij wat kan en pas regionaal en intramuraal, als het echt niet anders kan. Financieel gezien vraag je de tweedelijns om omzetsderving en om met een lege portemonnee te reorganiseren. Het zou hierbij kunnen helpen door hiervoor de juiste financiële randvoorwaarden in te vullen. Zie hiervoor verder het punt financiële gevolgen.

- We kunnen ons voorstellen dat u nastreeft dat een bepaalde 'basisinfrastructuur' overeind blijft, Dat streven we zelf ook na, maar dan wel vanuit de insteek van behoud van specialisme, kennis en expertise. Door nu (boven)regionale contractering als oplossing te kiezen legt u de nadruk op regionale afstemming, in plaats van lokale keuzevrijheid om vormen van jeugdhulp dichtbij, of in het lokale team te organiseren. Bij of krachtens AMvB te bepalen vormen van jeugdhulp is vaag, zorgt voor bureaucratie en geeft momenteel weinig houvast voor onze transformatieopdracht. We vragen ons ook af hoe dit zich verhoudt tot de landelijke inkoop van specialistische zorg. Hierover zouden we graag duidelijkheid zien. Dit op deze manier wettelijk vastleggen helpt ons niet (dit raakt Art.2.3.3).

2. *Gemeenten versterken van de toegang tot jeugdhulp*

Een goede borging van de basisfuncties en centrale inzichten leidt tot een versterking van de toegang tot jeugdhulp. Met dit wetsvoorstel wordt daarom in de Jeugdwet delegatiegrondslag opgenomen waarin een gemeentelijk toegangsplan verplicht kan worden gesteld.

Het voornemen om het mogelijk te maken om met een AMvB gemeenten te verplichten een toegangsplan op te stellen om de vijf basisfuncties van lokale teams te borgen is wat ons betreft geen wenselijke toevoeging. Naar onze mening zijn de vijf basisfuncties in onze regio al goed geborgd in de lokale teams. Op basis van regelmatige evaluaties worden deze functies steeds meer versterkt. De basisfuncties worden ook opgenomen in ons nieuwe regionale beleidskader "zorg voor de Jeugd". Aan dit regionale beleidskader zijn de lokale beleidsplannen gekoppeld. Ook zijn we bezig met een regionale website waarin voor de inwoners zichtbaar wordt hoe de lokale teams en de jeugdhulp zijn georganiseerd.

We hebben de toegang goed georganiseerd, maar een groot deel van de verwijzingen wordt gedaan door externe verwijzers en meestal direct naar hoogspecialistische zorg. Daar zit een belangrijk financieel knelpunt. In deze wetswijziging zien we geen 'verplichting' voor de externe verwijzers. Er zijn wellicht twee richtingen te verkennen: ofwel borgen dat ook externe verwijzers naar het lokale team moeten verwijzen ofwel borgen dat de tweedelijns zorg niet eerder gaat handelen dan dat een verwijzing met het lokale team is besproken.

Beiden kunnen we nu niet afdwingen, maar het zou ons wel degelijk helpen als een regiovisie dit mogelijk maakt (dit raakt Art. 2.3.1).

Gemeenten zijn geholpen bij een verbeterde afstemming tussen de Wet langdurige zorg (Wlz), Zorgverzekeringswet en de gemeentelijke wetten. Door deze afstemming in de wet op te nemen komt er een wettelijke grondslag om afspraken te maken. De positie van de lokale toegang kan hierdoor worden verbeterd, m.n. in de casussen waarin de problemen van het kind voortkomen uit de problemen van ouders. Samenwerkingsafspraken m.b.t. de Wlz en Zorgverzekeringswet maken het mogelijk om de problemen binnen een systeem integraal aan te pakken. Hiermee valt veel efficiencywinst te behalen.

Ook een duidelijke handreiking vanuit het Rijk voor de afbakening tussen deze wetten kan leiden tot verbetering van de lokale toegang. Leid kinderen met geen tot zeer beperkte ontwikkelingsperspectief eerder toe naar de Wlz! Voor de gemeenten levert dit een kostenbesparing op.

Los van het gegeven dat er getornd wordt aan de lokale autonomie van gemeenten over hoe zij uitvoering geeft aan haar taken, zorgt een toegangsplan daarnaast niet automatisch voor borging van werkwijzen en werkprocessen. De uitvoering hoort thuis bij de lokale gemeenten en is een verantwoordelijkheid van het college. Daar mogen best kaders voor zijn maar een apart toegangsplan verplichten wordt een papieren tijger die niet iets toevoegt aan de daadwerkelijke uitvoeringspraktijk. Als u hiervoor wel kaders wilt stellen, zouden wij graag een kader zien waarbij dan gegarandeerd is dat de hele toegang ook daadwerkelijk door ons heen gaat in verband met de hierboven beschreven problematiek met betrekking tot de externe verwijzers.

3. Jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen versterken hun opdrachtnemer- en werkgeverschap en goed bestuur

Jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen (GI's) zijn verantwoordelijk voor het leveren van goede zorg in de keten, goede bedrijfsvoering, goed werkgeverschap en de borging van de kwaliteit van zorg. We bezien met de sector hoe jeugdhulpaanbieders en GI's actiever kunnen aansluiten op zelfregulerende normen die in een aantal zorgsectoren worden gebruikt. Met dit wetsvoorstel wordt een aantal vereisten aan intern toezicht en

transparante bedrijfsvoering geregeld. Daarnaast wordende eisen aan de jaarverantwoording aangepast.

De verplichting voor aanbieders om transparant te zijn over hun financiële bedrijfsvoering helpt ons (bijv. in contractmanagement).

Wat wij als gemeenten nodig hebben is een transparante en tijdige verantwoording van geleverde zorg. Er valt niet te sturen als onze zorgpartners tot enkele jaren na geleverde zorg nog facturen mogen indienen.

Het zou de gemeenten helpen als in de wetwijziging ook een einddatum voor het indienen van de declaraties wordt meegenomen. Laat het termijn voor het indienen van de facturen van de zorgaanbieders gelijk lopen met het opstellen van de jaarrekening en de controleverklaring. (voor 1-4) Dit voorkomt dat achteraf de facturen alsnog komen waardoor de kosten voor de gemeenten niet goed beheersbaar zijn.

Ook willen we dat behandelaren vooral bezig zijn met behandelen. Door op deze manier de governance zwaar aan te zetten voorzien wij groei van overhead (en dus hogere tarieven) en een reflex waarbij behandelaren geconfronteerd zullen worden met een enorme papierwinkel. Zet je met deze beweging instellingen aan tot transformeren? Of zullen ze juist verkrampen?

Daarnaast zullen hogere tarieven worden doorberekend aan de gemeente waardoor er minder budget overblijft voor professionalisering, kwaliteit, transformatie en creatief maatwerk. De hogere tarieven kunnen de financiële tekorten bij de gemeenten verder laten toenemen!

Mocht de wetwijziging tot gevolg hebben dat gemeenten verplicht worden hogere tarieven beschikbaar te stellen, (bijvoorbeeld een gelijk tarief voor GI op provinciaal niveau), dan zijn wij van mening dat aan gemeenten ook de randvoorwaarden moeten worden gegeven om dit te realiseren, zoals meer financiële middelen, kwaliteitswaarborgen en voldoende lokale ruimte om dat goed in te richten!

Het voorkómen van extra druk bij zorgaanbieders, waardoor minder ruimte over blijft om uitvoering goed en sterk inhoudelijk op te tuigen, is dus belangrijk.

Gemeente vinden de samenwerking met de zorgaanbieders belangrijk en hopen dat door de opgelegde regels de ruimte voor het gesprek over tarieven, creatief maatwerk en transformatie niet verdwijnt.

Voor kleine zorgaanbieders met meer dan 10 personeelsleden maar ook voor de lokale teams kunnen de voorschriften tot extra administratieve lasten leiden waardoor er minder budget en tijd overblijft voor de daadwerkelijke zorg, professionalisering en kwaliteit.

Gemeenten onderschrijven het belang van het voorkomen dat zorgaanbieders omvallen omdat de financiële bedrijfsvoering niet goed op orde is. We moeten voorkomen dat kennis en opgebouwde expertise verloren gaat. Dit geldt voor alle zorgaanbieders.

Het voorstel om een toezichthouder aan te stellen zou mogelijk een goede optie zijn, mits dit niet leidt tot grote ophoging van administratieve lasten. Transparante bedrijfsvoering is een goede stap om inzicht te creëren.

4. *Versterken inzicht in en toezicht op zorg voor jeugdigen*

Om de beschikbaarheid van zorg voor jeugdigen te bevorderen, is behoefte aan een sterke, onafhankelijke toezichthouder met een wettelijke basis die zowel aanbieders als gemeenten kan monitoren. Hiertoe dient een autoriteit:

- *inzicht te krijgen in de ontwikkeling van de beschikbaarheid van zorg voor jeugdigen;*
- *inzicht te krijgen in de naleving van wettelijke verplichtingen van gemeenten en*
- **Jeugdregio's die verband houden met de beschikbaarheid van zorg voor jeugdigen;*
- *toezicht te houden op de naleving van de governance bepalingen die gaan gelden voor jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen en waar nodig te kunnen handhaven.*

Het is ons nog onvoldoende duidelijk op welke wijze gaan de taken van de Nederlandse Zorgautoriteit gaan bijdragen aan de beschikbaarheid van de zorg. Het komt nu over als een middel om extra controle op de gemeenten te kunnen uitoefenen. Gaat dit enkel leiden tot meer procedures en controle?

Voorkomen moet worden dat het toezicht leidt tot extra administratieve lasten en een verzwaring van de taken die er al liggen bij gemeenten en zorgaanbieders.

Overige aspecten van het wetsvoorstel

Regionale en bovenregionale samenwerking heeft in Westfriesland al goed vorm gekregen. Het beschikbaar houden van jeugdfuncties en het verlagen van administratieve lasten heeft

al alle aandacht. Dit sluit aan bij de Norm van Opdrachtgeverschap en daarmee ook grotendeels bij de voorgestelde wetswijzigingen m.b.t. administratieve lasten.

In de dagelijkse praktijk verloopt de samenwerking tussen het lokale team. politie en Veilig Thuis niet optimaal. Er is veel winst te halen als de lokale teams eerder betrokken worden. Op welke wijze kan dit worden versterkt?

Het jeugdbeschermingsregime moet blijven aansluiten bij de jeugdwet. Samenwerking tussen met gemeenten, jeugdbescherming en rechtbank is hierin noodzakelijk, ook om tot transformatie te kunnen komen en voor de gemeentelijke toets voor het effectief inzetten van jeugdhulp.

Financiële gevolgen

De regering verwacht dat de kosten lager zullen worden. Er zullen volgens ons andere kosten in de plaats komen. Een GR met aparte bedrijfsvoeringsorganisatie zal eerder zorgen voor een toename van de lasten!

De samenwerkingsverplichtingen, het toegangsplan en de versterking van het opdrachtnemers- en werkgeverschap van de zorgaanbieders kan voor de gemeenten leiden tot kostenverhoging.

Wij willen echter uit de wurggreep van financiën die wij momenteel ervaren. Wij willen met alle zorgpartners een omgeving creëren om te gaan transformeren.

Wij zijn dan ook van mening dat het Rijk aan de opgelegde verplichtingen ook financiële randvoorwaarden zou moeten koppelen. Het kan en mag niet zo zijn deze verplichtingen, voor de gemeenten leiden tot extra kosten zonder dat de gemeenten daarvoor vanuit het rijk, het vereiste budget ontvangen om die verplichtingen adequaat te kunnen uitvoeren

De wetswijziging is wat ons betreft tegenstrijdig. U zegt dat wij moeten transformeren, maar haalt tegelijkertijd de teugels aan. Omdat niet alle gemeenten en jeugdregio's zich houden aan de al geldende jeugdwet wordt de wet gewijzigd. In plaats daarvan zou u ook de huidige wet art 2.8 kunnen gaan handhaven in plaats van de gemeenten en regio's waar een en ander wel behoorlijk goed is geregeld extra werk en lasten en daarmee extra kosten op te leggen. Ons voorstel is om 2.8 te laten vervallen en een nieuwe paragraaf 2.2 in te stellen.

De Westfrieze gemeenten spannen zich maximaal in om te transformeren. Knelpunten daarbij hebben we geschetst.

Een laatste knelpunt willen we niet onbenoemd laten. Hoe komen we tot één overheid? Als Rijk bent u stelselverantwoordelijke en dient u in onze ogen werkbare voorwaarden te faciliteren. Ook in financiële zin. Ook als we bovengenoemde knelpunten hebben opgelost, dan zal er een grens zijn aan wat gemeenten, verwijzers en zorgaanbieders met elkaar kunnen oplossen. We verwachten dat het Rijk ook financieel verantwoordelijkheid neemt om de transformatie in een financieel gezond klimaat verder vorm te geven! Als bovengenoemde knelpunten worden opgelost, dan vinden we het zelfs redelijk als daar voorwaarden aan worden verbonden. Als knelpunten niet worden opgelost en transformatie daarmee niet verder komt, dan verwachten wij dat u de totale autonome groei van zorg voor uw rekening neemt!

1 september 2020

De wethouders zorg van de zeven Westfrieze gemeenten Drechterland, Enkhuizen, Hoorn, Koggenland, Medemblik, Opmeer, Stede Broec.